

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 30 ноември 2006 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Румен Янков

Членове: Васил Гоцев

Людмил Нейков

Лазар Груев

Мария Павлова

Емилия Друмева

Владислав Славов

Евгени Танчев

Димитър Токушев

Благовест Пунев

Красен Стойчев

при участието на секретар-протоколита Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 30 ноември 2006 г. конституционно дело № 9/2006 г., докладвано от съдията Емилия Друмева.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4, предл. второ от Конституцията.

Делото е образувано на 16.11.2006 г. по искане на Общото събрание на Наказателната колегия на Върховния Касационен съд. Иска се да бъде установена противоконституционността на разпоредбата на § 54 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията /ЗИД на ЗИН, обн. ДВ бр. 103 от 2004 г./, както и несъответствието ѝ с международни договори, по които Република България е страна.

Оспорената разпоредба гласи: „Наказанията поправителен труд без лишаване от свобода, задължително заселване и лишаване от право на

местоживеене в определено населено място, наложени преди влизането в сила на този закон, се заменят с пробация от съда по реда на чл. 304 от Наказателнопроцесуалния кодекс.“ и е в сила от 1. януари 2005 г. ; покъсно тогавашният „чл. 304“ от НПК е актуализиран във връзка с влизането в сила на новия НПК /ДВ, бр. 86 от 2005 г./ и в действащата разпоредба на оспорения § 54 е „чл. 306“, в сила от 29. 04. 2006г.

В искането се поддържа, че разпоредбата на § 54 от ЗИД на ЗИН /ДВ, бр. 103 от 2004 г., изм. ДВ, бр. 86 от 2005 г./ е противоконституционна поради противоречие с принципа за правовата държава /чл. 4, ал.1/ и с чл. 119 , ал.1 от Конституцията, както и, че оспорената разпоредба не съответства и на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл.7, т.1/ и на Международния пакт за граждански и политически права /чл. 14, т.7 и чл. 15, т.1/ , поради което се иска Конституционният съд да установи соченото несъответствие.

Производството по делото е във фазата по допустимостта на искането.

Съдът констатира, че е сезиран от субект на инициатива по чл. 150, ал. 1 от Конституцията /така и Решение № 2 от 2005 г. на Конституционния съд по к.д. 9/2005 г./.

Искането е за установяване противоконституционност на законова разпоредба, както и за установяване несъответствие на тази разпоредба с международни договори, по които Република България е страна. Това е в правомощията на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1 т. 2 и т. 4 от Конституцията съответно.

Водим от горното, като констатира, че изискванията на Конституцията, на Закона за конституционния съд /ЗКС/ и на Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд са спазени, Конституционният съд приема, че искането е допустимо.

С оглед предмета на делото, респ. материята, която се урежда с оспорената разпоредба, съдът счита, че следва да бъдат конституирани

като заинтересовани страни Народното събрание, Министерският съвет, министърът на правосъдието, министърът на вътрешните работи, омбудсманът, Върховната касационна прокуратура, Съюзът на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите в България, Националното сдружение на българските прокурори и Висшият адвокатски съвет.

По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4 от Конституцията, чл. 18, ал. 2 и 19, ал.1 от ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

1. Допуска за разглеждане по същество искането на Общото събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд за установяване противоконституционност на § 54 от ЗИД на ЗИН /ДВ, бр. 103 от 2004г., изм. ДВ, бр. 86 от 2005 г./ и за установяване несъответствие с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл.7, т.1/ и на Международния пакт за граждански и политически права /чл. 14, т.7 и чл. 15, т.1/.

2. Конституира като заинтересовани страни по делото: Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, омбудсмана, Върховната касационна прокуратура, Съюза на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите в България, Националното сдружение на българските прокурори и Висшия адвокатски съвет, на които да се изпратят копия от искането и от определението, като им се дава възможност в 20 дневен срок да представят писмени становища и доказателства.

На вносителя на искането да се изпрати препис от определението.

Председател: Румен Янков